

Verslag werkbezoek Ghana oktober 2015.

Zondag 18 oktober.

De reis van totaal zo'n 16 uur verliep voorspoedig maar we waren blij dat we de koffers in ons "House of Hope" uit de bus naar binnen konden brengen.

De KLM, Daniel Payne, onze Ghanese directeur en Ebo, onze Ghanese vrijwilliger vanaf het ontstaan van het weeshuis, hebben ons prima THUIS gebracht. Toen ons vliegtuig in Accra landde klonk er niet alleen applaus maar ook een voortdurend "Amen". Ik bedoel maar.

Op de vraag onderweg in de auto: hoe is de toestand van de zandweg vanaf de hoofdweg naar het Weeshuis, was het antwoord: beter dan eerder. Na zo'n 400 meter op die weg vroeg ik aan Daniel: wanneer begint dat "beter"? Hij moest er om lachen terwijl we behoorlijk door elkaar geschud werden ondanks verwoede pogingen van Daniel om de kuilen en gaten te ontwijken. Het zij zo... "Amen". Rust en wennen aan de warmte van rond de 30 graden 24 uur per dag is het eerste wat ons, ik bedoel Thea, Herman en Gerard, nu bezig houdt, dus morgen is het nationale rustdag.

Dinsdag 20 oktober.

Vanmorgen een privé-afspraak met John Bonaventura Kwofie, bisschop van Sekondi-Takoradi. Thea en Herman hebben van Duitse vrienden een kelk met monstrans en verder toebehoren gekregen om te bestemmen voor een door de bisschop aan te wijzen priester.

Hij was er oprecht dankbaar voor maar merkte ook op dat een grote(re) monstrans geweldig zou zijn.

Na het gesprek, dat op 3 november een vervolg krijgt maar dan met een meer officieel karakter, zijn we gaan shoppen: telefoonkaarten en toegang tot het world wide web zijn nu de eerste levensbehoeften. Een flesje chardonnay zal mij trouwens ook hier in Ghana goed doen, denk ik !

In een wirwar van voertuigen en mensen, een mens moet er toch heel wat voor over hebben om bij wijze van spreken brood, kaas en eieren te gaan kopen, rijdt Daniel als in een slalom met onze Defender door de city.

Niks voor mij en zeker niet na een bijna botsing onderweg.....!

We wisselen euro's om in cedi's tegen een koers van 4,20 voor 1 euro. Valt niet tegen.

Thuis wachten 2 studenten op ons, speciaal voor Thea uit Capetown naar het Huis gekomen.

Thea heeft voor een van hen, Emmanuel Aworthe, passende voetbalschoenen (van een 's-Heerenbergse donateur) en voor Daniel Andoh een telefoon.

Daniel is aan zijn laatste studiejaar begonnen. Volgend jaar moet hij wat in Ghana heet Dienstverleners voor de Staat. Wat, hoe en waar is niet echt duidelijk, hij haalt zijn schouders op als ik het hem vraag. Emmanuel heeft nog twee jaar voor de boeg voordat hij van de Staat een uitnodiging krijgt.

Woensdag 21 oktober.

Het Britse Tullow Oil heeft, na een verzoek in 2013 van Daniel om ondersteuning, een begin gemaakt met de aanleg van een betere watervoorziening. De nieuwe pomp komt op 63 meter diepte en garandeert een zeer goede waterkwaliteit. De dorpen rond het weeshuis zullen hier ook van gaan profiteren, hoe dat in de praktijk gaat werken moet nog worden bekeken.

Een rustige dag lijkt het te worden, hoewel rustig, het is maar hoe je het bekijkt ... behoorlijk wat regen, onbehoorlijk weinig bruikbare elektriciteitsmomenten, lastige internetverbinding met GLO NET PRO (geen stroom ? ook geen internet !). Telefoon werkt wel maar er is nu niemand te bereiken. Later op de dag lukt dat gelukkig wel.

Terwijl ik dit schrijf is het avond en is er weer licht in de duisternis. De kinderen zingen een Marialied, het is tenslotte oktober, Mariamaand nietwaar ... Het doet me denken aan vroeger tijden toen we op de knieën op de cocosmat de rozenkrans baden, ook in mijn verkeringsstijd!!

Je moet er wat voor over hebben omwille van De herinnering blijft ...!

We moeten echt gaan nadenken over de aanschaf van een dieselgenerator van betere kwaliteit dan nu in het Huis. In Ghana kan de geregelde stroomuitval wel normaal zijn maar in een Huis, met doorgaans meer dan 50 mensen, kun je die constante uitval toch niet hebben. Zal dus onderdeel van een project kunnen zijn, gaan worden, denk ik, weet ik zeker....

's-Avonds is het presentjes uitdelen. Eerst de meisjes die uit de meegebrachte kleding mogen uitzoeken: May God bless you....De jongens komen morgen overdag aan de beurt, er zijn (voetbal)schoenen om te passen en dat kun je beter doen als het licht is.

Donderdag 22 oktober.

Minder goede nachtrust ten gevolge van letterlijk een hoop gedonder en hevige regen die op ons gastenverblijf roffelt. Om zeven uur is het rustig maar de trommels nemen het lawaai over m.a.w. de wekker loopt af voor de kinderen en in de dorpen rondom wordt via de dorpsluidsprekers de nieuwe dag aangekondigd. .. Welkom in Egyam Ghana !

Herman heeft de afgelopen dagen wat rond gekeken op het complex en ... hij heeft een voorlopig herstelplan. De apparatuur komt tevoorschijn – die moet je niet laten slingeren – en er wordt geboord, gezaagd en getimmerd maar wel met een droogdoek binnen handbereik.

Ebo, onze chauffeur vanuit Accra, komt langs en eet mee, wat hij wel vaker doet. Thea en Herman gaan 's-middags met hem inkopen doen, o.a. hout voor de eettafels die een vervangend blad nodig hebben. Ze brengen ook een bezoek aan gemeenschappelijke vrienden.

Ik hou het even voor gezien. Heb wat last van de malariatabletten, denk ik. Ben tenslotte, zo zei een huisarts in opleiding onlangs, al op een respectabele leeftijd. De 2 laatste woorden apart geen probleem, maar de combinatie daarvan die zint mij niet zo in medisch verband. Snotneus, zou mijn schoonvader gezegd hebben en gelijk heeft ie....

Vrijdag 23 oktober.

We worden gewekt door het normale tromgeroffel van ons huisorkest.... het houdt niet op....

Herman gaat het gisteren gekochte hout verwerken en ik voel me als zijn assistent.

Bloed, zweet en tranen voor Herman, voor mij wat minder maar dat is toch - zo heeft een deskundige immers vastgesteld - medisch logisch, nietwaar ?

De eettafels krijgen een nieuw blad. Als we het oude hout verwijderen rennen de torren en wat dies meer zij, alle kanten op maar worden vakkundig door de toekijkende jongens en niet te vergeten de

mini-huiskat, een kopje

kleiner gemaakt

's-Middags komt Zuster Evelyn op bezoek. Ze is lid van een Amerikaanse Congregatie "The Holy Cross". Ze zal waarschijnlijk als parttimer wat voor het weeshuis gaan betekenen in de nabije toekomst. She is a very welcome person ofwel in het Afghaans: "Akwaaba".

Tegen de avond hebben 5 oudere jongens, spelers van het schoolteam, de meegebrachte gesponsorde voetbalschoenen uit kunnen zoeken. Blijge gezichten overal.

Morgen gaan we de 2 pantalons ruilen die Herman – niet gepast door gebrek aan privacy langs de weg- heeft gekocht in een "shop". Ze waren too small. Ik ga dan mee shoppen ! Wat een feest voor iemand die nooit shopt...

Zaterdag 24 oktober.

Vrije zaterdag op school betekent schoonmaakdag voor het Huis. Alles en iedereen wordt gemobiliseerd. Daniel komt om een uur of negen in de morgen aan de ontbijttafel vertellen dat de watertanks worden schoon gemaakt, dus is er voorlopig geen water. Dan moet ik opschieten als ik tenminste nog een straaltje wil meepikken in de douche. "Give me half an hour", zeg ik tegen Daniel anders wordt het scheppen uit een emmer, dat heb ik al eerder ervaren.

Het wordt heet vandaag, klokke 10 is het zo'n 35 graden in de zon en 30 binnen. Niet teveel bewegen dus, schrijven en lezen is dus een aanrader.

's-Middags de stoute schoenen aangetrokken en met Daniel naar de super, broeken ruilen uiteraard en een nieuw hotel in Takoradi bekijken. Het hotel ligt aan zee als je de golfbaan die er tussen ligt niet meetelt; ook maar gelijk daar gegeten voor 210 cedi incl. drank, dat is 12,50 euro pp maar inclusief een wachttijd van een uur.

Oh ja, zelf heb ik 2 broeken gekocht voor 50 cedi per stuk: maat 38 zou moeten kloppen, zie ik morgen wel weer, ik heb vandaag geen zin meer om te passen. Weinig risico qua investering en ... ik mag ruilen, dat wel.

Bij terugkomst zit Kwame Macafui, de voorzitter van het Ghanese bestuur, op ons te wachten. Hij spreekt met ons af dat beide besturen op 3 november bij elkaar komen voordat we die dag het officiële overleg met de bisschop hebben. Persoonlijk vind ik het te kort voor de meeting met de bisschop. Kwame kan kennelijk niet anders.

Zondag 25 oktober.

De kerkdienst in het dorp is om 9.30 uur maar zal wel later beginnen is de verwachting.

Muziek en light dancing is aangenaam voor oog en oor, we genieten er van. Na de Communie zijn we weg gegaan; de rest is toch in Fanti taal en gaat over het parochieleven. De diaken weet dat wij Nederlanders Engels-talig zijn maar vergeet daar aandachtsmintuten voor vrij te maken, tot ergernis van Daniel.

De Nederlandse koffie is een prettig vooruitzicht.

Tussen () de broeken passen ! Wel wat aan de lange kant maar dat is te verhelpen.

Rustdag vandaag, geen afspraken. Op NOS.nl gelezen dat de Graafschap in de 83^e minuut met 0-1 achter kwam en verloor van Heracles. Waar moet dat naar toe ? Volgende week nieuwe kansen !

Maandag 26 oktober.

Herman en Thea zijn al druk in de weer als ik mijn hoofd om de slaapkamerdeur steek. Het gezamenlijk ontbijt wordt dus niks vandaag. De schommel wordt gerepareerd, de verlichting in de huiskamer wordt aangepast zodat het constante geflikker (vanaf 2013 omdat de lamp boven de fan zit) eindelijk is afgelopen, en Thea maakt van een op de markt gekochte lap stof met scheve druk een prima jurk.

In de late middag gaat Thea met Daniel en 2 van de oudere jongens naar Pumpuni, een dorpje vlak bij zee, waar ze kleding gaan uitdelen. Ik heb dat getrek en geruzie van die mensen al een paar keer meegemaakt, dus ik ga niet mee.

Als Daniel zijn dagelijkse avondpraatje komt maken hebben we het over “kleine” Daniel Eshun, een “student” die al een tijdje niet zo best presteert. Hij wil hem intern nog een kans geven want... iedereen maakt wel eens een fout. Wat een clementie van Daniel, had ik echt niet gedaan. Dit betekent dat deze jongen, weliswaar op eigen kracht maar met het weeshuis als thuisbasis, zijn studie zou kunnen afmaken. Dat vergt enige echte discipline, zeg ik tegen Daniel en ik vraag me af of hij dat in zich heeft en zo ja, of hij dat kan volhouden. Ik heb de nodige en m.i. terechte twijfels en die waren er al in januari 2015. In ieder geval schrijft hij een excuusbrief aan zijn Nederlandse sponsors, die overigens nu een andere student ondersteunen.

Dinsdag 27 oktober.

Wij, Herman en ik, gaan proberen de kabelbaan, een speelwerktuig voor de kinderen die aan de voet van de ophangbalk is gebroken, alsnog te herstellen.

“House of Hope” is ons devies maar we hebben pech: de beitel, die het beton in de grond moet kraken, breekt en er is geen vervanging, wat betekent dat we morgen naar Takoradi moeten of Herman moet een andere oplossing bedenken.

Woensdag 28 oktober.

Met zijn allen zijn we rond 10.00 uur in de landrover, met Paco, een vriend van Ebo, als onze vervangende chauffeur en beschermer, onderweg naar Takoradi.

De nieuwe beitel wordt ons in Takoradi geschonken door de eigenares van een bedrijf dat al vele malen het weeshuis heeft ondersteund met gratis apparatuur en hulpmiddelen. Thanks the Lord, zou men hier geroepen hebben.

's-Middags komt er bezoek van studenten die de kinderen willen ondersteunen.

Ook wordt er voedsel gebracht, maar dat gebeurt gelukkig geregeld.

Donderdag 29 oktober.

De kabelbaan is in zoverre hersteld dat een buis – een halve meter de grond in - aan de hoofdbalk is bevestigd, en daar moeten ze het voorlopig mee doen.

Er zijn geen bijzondere dingen te melden vandaag, maar dat kan zo maar veranderen.

Het aftellen is begonnen, daarom wordt de grote schoonmaak ingezet. De jongens helpen ons met het uitkloppen van de vloerbedekking, een van de meisjes is samen met Thea een aanval op de vloeren aan het voorbereiden.

Henriette is onderweg naar ons en arriveert morgenvroeg in het Huis.

Dan beginnen de meetings en discussies over de toekomstige organisatie van het Weeshuis met alle betrokkenen, de reden waarom we samen in hoofdzaak deze keer het weeshuis bezoeken.

Onze terugreis gaat in eerste instantie volgende week woensdag met de lijndienstbus van Takoradi naar Accra (28 cedi pp + bagage) en dan met KLM en partners naar Schiphol waar we donderdag in de vroege ochtend zullen aankomen.

Vrijdag 30 oktober.

Henriette van Velden is er. Met de binnenlandse ochtendvlucht vanuit Accra naar Takoradi.

Thea en ik zijn vanmorgen bij de hoofdonderwijzer van het primair onderwijs in het dorp geweest om te vragen of er kinderen zijn die gehoorproblemen hebben. Thea heeft nog steeds hoortoestellen (voor achter het oor) om weg te geven. Het schoolhoofd begrijpt de boodschap en zal ons zodra mogelijk berichten. We zijn nog niet thuis of hij komt zich met 4 kinderen bij ons melden. Ik zeg tegen de kinderen, wijzend op mijn gehoorapparaten: “welcome to my World”. Lachend laten ze blijken het te

begrijpen. Na een half uur uitproberen en een fotosessie gaan ze weer naar school. Hopelijk houden ze het gebruik er van met onze instructies lang vol, in ieder geval op school. Mee naar huis nemen is geen door ons genoemde optie, integendeel: het schoolhoofd zal de hoortoestellen op school bewaren.

Zaterdag 31 oktober

Ons vooroverleg met Kwame gaat naar maandagavond. Kwame heeft een zakelijk probleem in Accra op te lossen: zijn bedrijf wordt gesplitst.

We gaan naar Takoradi en krijgen te maken met een wielklem. Door Daniel en Ebo met behulp van omstanders, die wijzen naar de aanduiding "Orphanage" op onze bus, is de boete van 50 cedi teruggebracht naar 20. De blanken hebben geen deel uitgemaakt van de discussie, we hebben op afstand toegekeken en foto's gemaakt....

's-Avonds de algemene toestand van het weeshuis met Daniel besproken. Was met vlagen bijzonder en heftig, ook wel bijzonder heftig. Hopelijk krijgt hij eindelijk door dat we voor de toekomst, dus niet zozeer op de korte termijn en als er niks verandert, een financieel tekort gaan opbouwen en dat is voor ons, als Nederlands bestuur, een zorgvolle ontwikkeling. Dit item zal ook bij de bisschop onderwerp van gesprek zijn. We hebben onze donateurs hard nodig.

Light off ! Langzamerhand is er vaker geen elektriciteit dan wel....en dat is, als verwende Europeaan, om gek van te worden. De generator werkt ook maar beperkt (koelkasten moeten uit) en geeft er na een aantal uren ook de brui aan want.....dan is de brandstof op.

Welkom in Africa.

Zondag 1 november.

In de morgentijd krijgen we weer elektriciteit en kan de koelkast aan. Snel zorgen voor effectief gebruik van deze netspanning voordat, bij wijze van spreken, de batterijen weer worden verwijderd. Er is ook geen internet noch tv ontvangst. Het nieuwsberichten gaan dus aan ons voorbij.

De rest van de dag geen bijzonderheden. Af en toe stroom... !

Maandag 2 november.

Geen bijzondere dag, zij het dat we vanavond een gesprek met Kwame hebben; het zal ons benieuwen hoe hij denkt over wat ons bezig houdt:

de toekomst van het weeshuis en de rol van de Kerk hierbij.

Er vertrekken 2 jongens naar de St. Mary's Boys school in de buurt van Apowa: Jones Asare intern en

Isaac Wilson voorlopig nog niet intern.

Bij het avondoverleg met Kwame heeft zich Steven Qaicoe gevoegd, ook een bestuurslid van de Ghanese stichting. Hij is letterlijk een stille man die zich ook niet of nauwelijks mengt in de discussie. De weergoden laten met een oorverdovend onweer blijken van hun aanwezigheid, maar Kwame gaat onverstoord zijn verhaal houden. Kwame wordt ook door mij bijgepraat over het hoe en waarom van ons financieel beleid: we kunnen niet meer uitgeven dan er binnen komt. Er komt in deze vergadering geen zichtbare of verbale druk van het Ghanese bestuur om meer over te maken dan nu het geval is. Voor ons is het vervolgens van belang te weten hoe het bisdom denkt over een verregaande samenwerking om het huis te runnen.

Thea vertelt over haar contacten met het Corla College in Nijkerk waarvan een deputatie van 15 personen in april 2016 het weeshuis komt bezoeken in het kader van een schoolproject. Er wordt door hen een donatie voor ons weeshuis verwacht vanaf € 3.000,00. Prachtig toch !

Daniel legt - voor ons verrassend - een ogenschijnlijk nieuw Reglement op tafel. Ik merk op dat we dit document van tevoren niet hebben gehad en gelezen en dus niet kunnen vaststellen of de inhoud iets met onze Nederlandse stichting van doen heeft. Kwame begrijpt dit en stelt voor dat wij de inhoud later van commentaar kunnen voorzien, temeer omdat de bisschop dit stuk ook nog moet bestuderen. De vraag wie er eigenaar is van de gebouwen en grond, is niet naar ieders genoegen te beantwoorden. Het antwoord zal door Daniel zodra mogelijk worden aangetoond met de eigendomspapieren.

Dinsdag 3 november.

Het gesprek van de dag met bisschop John Bonaventura Kwofie !

De bisschop heeft nog wat priesters die hem bezoeken en daarna zijn wij aan de beurt.

Mr. Donko is ook als bestuurslid meegekomen. Het welkom is hartelijk en Daniel introduceert Kwame als gespreksleider van ons Weeshuis. Kwame zou Kwame niet zijn als hij niet uitvoerig vertelt over het verleden, het heden en de toekomst. Ook worden de nieuwe "statuten" aangereikt waarin o.m. het bestuur bestaat uit vertegenwoordigers vanuit de Nederlandse Foundation, de Ghanese stichting en de R.K. Kerk. Het delen van verantwoordelijkheid dus. Ons Credo.

Ook Thea en Henriette voegen informatie toe om de (nieuwe) bisschop zoveel mogelijk feitelijkheden aan te reiken. De bisschop vraagt mij hoe wij als Nederlandse stichting denken over het idee van Kwame c.s. om de Nederlandse en de Ghanese stichtingen samen te voegen tot één organisatie. Ik benadruk dat de fundamentele samenwerking vanaf het ontstaan van het weeshuis, nu 10 jaar geleden, er altijd is geweest, dat voortgezet deelnemen in het bestuur van de Ghanese stichting uiteraard geen probleem is maar dat samenvoeging van beide organisaties geen optie kan zijn. Onze steunstichting heeft namelijk te maken met de Nederlandse wetgeving en zal als Foundation haar zelfstandige rol als zodanig moeten kunnen blijven vervullen, ook in verband met fiscale gevolgen. Dit standpunt, waarbij de bescherming van onze donateurs ten ene male voorop staat, wordt door alle aanwezigen als feitelijk erkend.

Vervolgens vertel ik ook over de actuele financiële situatie, hoe ons bestuur aan het begin van 2015 tot de conclusie kwam dat we op korte termijn een lager inkomstenpatroon en hogere kosten konden

verwachten. We hebben de directeur en de voorzitter van de Ghanese stichting daarover voortdurend informatie verstrekt door te benadrukken dat onze bijdragen daardoor worden beperkt want ... je kunt niet meer uitgeven dan je binnen krijgt.

Dat de praktijk zich conform onze verwachtingen heeft ontwikkeld, blijkt wel uit het feit dat we over de eerste helft van dit jaar een exploitatietekort hebben van bijna € 10.000,00 euro en dat is een zorgelijke ontwikkeling.

“Dan zullen de mogelijkheden in het huis moeten worden beperkt”, merkt de bisschop begripvol op en daarmee slaat hij de spijker op zijn kop. De R.K. Kerk in Ghana wil zeer zeker ondersteuning bieden, dat is door de bisschop expliciet bevestigd. In welke vorm dat echter gaat gebeuren zal de toekomst moeten uitwijzen. We hadden een dergelijke uitspraak wel verwacht.

“Alles in Ordnung?”, vraagt de bisschop tenslotte aan mij omdat ik eerder in ons gesprek Duits als mijn 2^e taal had genoemd. “No, not at all, but I am very hopefully”, is mijn Engels antwoord, welke opmerking ontspannend op de lachspieren van de aanwezigen werkte.

En daarmee eindigde het onderhoud met de bisschop en feitelijk ook de inzet van onze missie.

We moeten terdege beseffen dat met dit inhoudelijk contact een eerste en een belangrijke stap wordt gezet tot het daadwerkelijk nemen van medeverantwoordelijkheid door de R.K. Kerk in Ghana in de praktische en dagelijkse organisatie van het Weeshuis, maar dat het vaststellen van echte resultaten in dat opzicht nog wel enige tijd op zich zal laten wachten, met andere woorden: we zijn er nog niet, Ghana heeft ons en onze sponsors en donateurs nog broodnodig.....

We vertrekken dus met een “Hopefully” gevoel op de langere termijn naar Nederland.

Good bye House of Hope. we will meet again

Zie voor meer en aanvullende informatie ook de “Nieuwsbrief” van november 2015.

's-Heerenberg, november 2015.

Mede namens Thea en Herman van den Bosch en Henriette van Velden,
Gerard Booms, penningmeester SWEG.